

**Schriftelijke vraag van federaal volksvertegenwoordiger Griet Smaers aan de Minister van
Economie en Consumenten Peeters over het toepassingsgebied van de vrijstelling inzake de
verklaring van niet-financiële informatie**

De artikelen 3 en 5 van de wet van 3 september 2017 betreffende de bekendmaking van niet-financiële informatie en informatie inzake diversiteit door bepaalde grote vennootschappen en groepen voegen respectievelijk in artikel 96, § 4, voorlaatste lid en artikel 119, § 2, voorlaatste lid van het Wetboek van vennootschappen een vrijstelling in van de verplichtingen voor het opstellen van een verklaring van niet-financiële informatie voor een vennootschap die tevens een dochtervennootschap is, als bedoeld in artikel 6 van het Wetboek van vennootschappen, wanneer zij al in het jaarverslag over de geconsolideerde jaarrekening is opgenomen door de moedervennootschap, overeenkomstig artikel 119, § 2 van het Wetboek van vennootschappen.

Voormelde wetswijziging is de omzetting naar Belgisch recht van de artikelen 19*bis*, lid 3 en 29*bis*, lid 3 van richtlijn 2013/34/EU, ingevoegd door het artikel 1 van richtlijn 2014/95/EU, dat in een vrijstelling voorziet van de verplichting om een niet-financiële verklaring op te stellen wanneer de onderneming een dochteronderneming is en indien die onderneming en haar dochterondernemingen zijn opgenomen in het geconsolideerd jaarverslag of het afzonderlijke verslag van een andere onderneming, dat overeenkomstig artikel 29 en respectievelijk artikel 19*bis* en 29*bis* van richtlijn 2013/34/EU is opgesteld.

De memorie van toelichting voorgaand aan de wet van 3 september 2017 (Doc 54 2564/001, 10) geeft hieromtrent aan: *“Vennootschappen die deel uitmaken van een groep en waarvan de moedervennootschap de relevante niet-financiële informatie in haar jaarverslag of in het geconsolideerd jaarverslag voor de groep zoals bedoeld in de richtlijn heeft opgenomen, zijn vrijgesteld van de verplichting tot openbaarmaking van niet-financiële informatie.”*.

De vraag leeft bij dochtervennootschappen of de vrijstelling bepaald in artikel 96, § 4, voorlaatste lid en artikel 119, § 2, voorlaatste lid van het Wetboek van vennootschappen enkel geldt indien de informatie vervat in het verslag over niet-financiële informatie al in het jaarverslag over de geconsolideerde jaarrekening is opgenomen door de moedervennootschap gevestigd in België, of als deze moedervennootschap ook kan gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie om alsnog van de vrijstelling te kunnen genieten. Daarenboven rijst de vraag of deze vrijstelling ook geldt als de moedervennootschap is gevestigd in een lidstaat van de bredere Europese Economische Ruimte, en zelfs als de moedervennootschap is gevestigd buiten de Europese Economische Ruimte.

Door de leer van de gemeenschaps- (meer bepaaldelijk richtlijn)conforme interpretatie kan worden aangenomen dat zodra een bepaling van gemeenschapsrecht, zelfs een bepaling van richtlijn (waarvoor de omzettingsperiode verstreken is), onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig is, een particulier die bepaling voor een nationale rechter kan invoeren. Binnen welbepaalde grenzen bestaat immers de verplichting om nationaal recht uit te leggen in overeenstemming met het gemeenschapsrecht (in het bijzonder richtlijnen) (*cf.* W. VAN GERVEN, “Bescherming van individuele rechten op basis van normatieve aansprakelijkheid in het Europees Gemeenschapsrecht”, *T.P.R.* 1993, 9-10, nrs. 5-6).

Op grond van deze leer van de gemeenschaps- (meer bepaaldelijk richtlijn)conforme interpretatie alsook het Besluit van het Gemengd Comité van de EER, nr. 39/2016 van 5 februari 2016 tot wijziging

van bijlage XXII (Vennootschapsrecht) bij de EER-overeenkomst [2017/1322] (*Pb.L* 189 van 20.7.2017, 59) zou kunnen worden aangenomen dat de vrijstelling minstens ook geldt als de moedervennootschap gevestigd is in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte.

In dezelfde context leeft bovendien de vraag bij dochtervennootschappen of voornoemde vrijstelling ingevoegd in artikel 96, § 4, voorlaatste lid en artikel 119, § 2, voorlaatste lid van het Wetboek van vennootschappen, enkel geldt indien de informatie vervat in het verslag over niet-financiële informatie al in het jaarverslag over de geconsolideerde jaarrekening is opgenomen door de moedervennootschap, of als deze vrijstelling ook geldt indien de informatie vervat in het verslag over niet-financiële informatie al in een afzonderlijk verslag is opgenomen door de moedervennootschap gevestigd in België. Hier kan tevens de vraag worden gesteld of de vrijstelling eveneens geldt als de niet-financiële informatie al in een afzonderlijk verslag is opgenomen door de moedervennootschap gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie, als de niet-financiële informatie al in een afzonderlijk verslag is opgenomen door de moedervennootschap gevestigd in een lidstaat van de bredere Europese Economische Ruimte, en zelfs als de niet-financiële informatie al in een afzonderlijk verslag is opgenomen door de moedervennootschap gevestigd buiten de Europese Economische Ruimte.

Uitgaande van de leer van de gemeenschaps- (meer bepaaldelijk richtlijn)conforme interpretatie alsook het voornoemd Besluit van het Gemengd Comité van de EER, nr. 39/2016 van 5 februari 2016 zou kunnen worden aangenomen dat de vrijstelling minstens ook geldt als de niet-financiële informatie al in een afzonderlijk verslag is opgenomen door de moedervennootschap gevestigd in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte.

Mijn vragen aan de Minister zijn:

- Kan de Minister het territoriaal toepassingsgebied van de vrijstelling inzake de verklaring van niet-financiële informatie verduidelijken?

- Kan de Minister aangeven of deze vrijstelling ook geldt indien de informatie vervat in het verslag over niet-financiële informatie al in een afzonderlijk verslag is opgenomen door de moedervennootschap, die al dan niet is gevestigd binnen de Europese Economische Ruimte?

Ik dank de Minister voor zijn antwoord.

Griet Smaers – 7 maart 2018